

for ikke at stille sig saa skarpt, for at imødekomme den ærede Ministers Ønske, var det, at man i Forslaget indsatte den Bestemmelse, som ikke stod, den Gang da Forhandlingerne fandt Sted, nemlig om Bevarelsen af Justitsministerens Myndighed i disse Tilfælde. Den ærede Minister opfattede Sagen som et Stifetsspørgsmaal, idet han fremhævede, at denne Sag netop ganske nylig var bleven ordnet administrativt ved et Cirkulære af 18de September 1874, og at det derfor var besynderligt nu at ville indbringe dette Spørgsmaal under nærværende Lov. Jeg maa dertil for det Første gjøre den Bemærkning, at det naturligvis ikke i fjerneste Maade har været Udvalgets Hensigt at kritisere Ministerens Cirkulære eller at gjøre noget Indgreb i den administrative Myndighed; men man har ligefrem taget Sagen fra det rene Realitetsstandpunkt og derfor søgt at behandle den her, da den ikke i og for sig kan undtages fra Lovgivningens Omraade. Jeg maa dernæst bemærke, at denne Sags administrative Ordning ingenlunde skriver sig fra 1874. Jeg indrømmer, at jeg kun har nævnet dette Cirkulære, men Sagen stammer fra et Cirkulære af 27de Marts 1861; ved hvilket der skete den Forandring med Hensyn til slige omvandrede Musikanter m. m., at, medens de hidtil skulde have kongelig Bevilling eller Tilladelse af Justitsministeren, blev det henlagt til de lokale Politimyndigheder at give eller negte en saadan Tilladelse. Dette Cirkulære skal jeg ikke nærmere komme ind paa, jeg har aldrig yndet det, det indrømmer jeg, men det er det, som blev nærmere bestemt ved Ministerens Cirkulære af 18de September 1874. Naar den ærede Minister sagde, at dette Cirkulære ikke giver Vredreiere nogen Ret til uhindret Omvandren, maa jeg naturligvis give ham Ret deri; men jeg vil rigtignok dertil sige, at Cirkulæret naturligvis vil blive forstaaet paa den Maade, at disse Personer have faaet en Ret fremfor Andre. Derfor det maa være mig tilladt at oplæse et Par Linier af Cirkulæret, vil jeg nærmere begrunde det. Der staar i Cirkulæret, at Ministeriet, for at der saavidt muligt kan følges ensartede Regler ved Meddelelse af disse Tilladelser, anmoder Politiværdighederne om at iagttage følgende Regler. Altsaa, Ministeren ønsker ensartede Regler og puffer, at det skal være følgende. For det Første, at der slet ikke gives Udlændinge Tilladelse, for det Andet, at der ikke meddeles Indlændinge Tilladelse udenfor Jurisdiktionen, og for det Tredie, at Vredreiere, der ere undtagne i 2det Stykke, maa der gives Tilladelse overalt, naar de have en Attest om godt Forhold fra deres Politimester. Det er ganske vist, at det 3die Stykke ikke indeholder noget Paabud, men ligesaa vist som jeg tror, at den høitærede Minister ikke vilde synes om, at en Politimester imod Cirkulærets første og andet Stykke gav enten Udlændinge eller Indlændinge fra en anden Jurisdiktion Tilladelse til at rende omkring,

lige saa vist forekommer det mig, — og i alt Fald som Politimester synes jeg ogsaa, det er rigtigt — at, naar der skal følges ensartede Regler, vil Reglen vanskelig blive en anden end den, at, naar en Vredreier har Attest om godt Forhold fra sit Hjemsted, saa faar han Lov til at spille. Det er, som sagt, alene Sagens Realitet, der har ledet Udvalget i dette Spørgsmaal, og det vil jo være bekendt, navnlig for de Medlemmer, der bo paa Landet, at den Slags Personer, der her er Tale om, ere de allerubehageligste Vagabonder, navnlig ogsaa af den Grund, at deres Tal er ubegrændset, fordi en Vredreier aldrig gaar alene, men altid har en to, tre Stykker i Følge med sig. Naar jeg imidlertid har søgt at forsvare Udvalgets Opfattelse af det i Realiteten og ogsaa i Formaliteten Berettigede i Optagelsen af dette Punkt, saa skal jeg dog tilføje, at det ingenlunde er af en saa principiel Betydning for os, at Udvalget derfor ønsker at fremkalde en større Uenighed med den høitærede Minister, og idet jeg iøvrigt erkjender og med Tak modtager den høitærede Ministers imødekommende Udtalelser med Hensyn til de andre Punkter af Sagen, skal jeg paa Udvalgets Vegne tage dette Forslag tilbage.

Formanden: Maa jeg spørge, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Forslag under Nr. 28? (Ophold) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Adler: Jeg antager, at det, skjøndt Ændringsforslaget Nr. 28 er faldet bort, dog maa være tilladt at knytte et Par Bemærkninger til samme.

Formanden: Nei, det ærede Medlem kan ikke tale om et Ændringsforslag, som ikke længere foreligger.

Adler: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 27 er det jo ganske sikkert, som den ærede Formand har udtalt, at der ikke foreligger noget Forlangende om delt Afstemning, men det er alligevel ikke unaturligt, at Diskussionen kan dele dette Spørgsmaal i to Dele, og medens jeg var meget enig i en Del af, hvad den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Schlegel) udtalte, saa var jeg meget uenig i hans Konklusion. Jeg tror, det er ganske rigtigt, som han siger, at det mere og mere viser sig, at det, man egentlig ønsker at ramme ved disse Ændringsforslag, er Vagabonder, men at man derimod ikke har været heldig med Hensyn til Andre. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan ville stemme for første Del af Ændringsforslaget Nr. 27 endog med den skarper Tilføielse, der er foreslaaet af den 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Strup), men ikke for den anden Del af Forslaget. For mig staar det i det Mindste som en